

Yüregim Mutluluğa Sarılmıyor Bir Türü

– Gülseren · 30 Eylül 2018

Yüregim Mutluluğa Sarılmıyor Bir türü

Kederle yoğrulsamda ne yazık ki kadere
Neden ben diye diye sorulmuyor bir türü
Gönlüm kalbime küsmüş ruhum sanki cendere
Yüregim mutluluğa sarılmıyor bir türü

Yollarıma set kuran yıllar girdi araya
Umutlarım maviyken düştüm zifir karaya
Gözlerimde ki yağmur döndü coşan dereye
Sel olup da taşıyor durulmuyor bir türü

Bütün güzel renkleri gökkuşağından çalsam
Düşlerimle beraber tam ortasına dalsam
Kendimi kandırarak tatlı yalanda kalsam
Hayeller gerçeklere kurulmuyor bir türü

Topladığım dertleri atsam da kürek kürek
Yeniden çoğalıyor bilmem ne yapmak gerek
Yansa da kavrulsa da yangınında bu yürek
Kaderine küserek darılmıyor bir türü

Güneşe dönemiyor solgun ve bezgin yüzüm
Bitmiyor bitemiyor dört mevsimde de güzüm
Yaşanan muammaya bulunmayınca çözüm
Hasret bitip murada erilmiyor bir türü...

Gülseren MORKAN